

Dansk Akvarie Blad

Nr. 3 - 2025

Dansk Akvarie Union

Dansk Akvarie Blad

Dansk Akvarieblad er Dansk Akvarie Union's nyhedsbrev krydret med artikler vedrørende akvariehobbyen. Det udsendes gratis via mailliste og lægges samtidig online på unionens internet side. Det sker normalt i starten af hvert kvartal. Deadline for indsendelse af materiale er derfor den 15. i den sidste måned i hvert kvartal.

Forfatteren er selv ansvarlig for indholdet i sin artikel. Forfatter, fotograf og Dansk Akvarie Blad har copyright på de bragte artikler og illustrationer.

Internetside: www.danskakvarieunion.dk

Facebook: Dansk Akvarie Union

Redaktør: Tonny Brandt Andersen

Dansk Akvarie Union, i daglig tale kaldet DAU, er en paraplyorganisation for alle danske akvarieforeninger og -klubber.

DAU forvalter registreringen af danske førstegangs-opdræt af akvariefisk, arrangerer DM i opdræts- og akvariekonkurrencer, varetager akvariehobbyens interesser udadtil, herunder over for offentlige myndigheder samt samarbejder med tilsvarende organisationer i det øvrige Skandinavien.

Indhold:	Side
<i>Melanotaenia praecox</i>	3
<i>Telmatherina bonti</i>	7
Aalborg AF 82 års fødselsdag	10
Media Luna, San Luis Potosi, Mexico	11
Poecilia efterårsmøde I Middelfart	14
<i>Pyrrhulina spilota</i>	15
<i>Inlecypris auropurpureus</i>	17
<i>Panaqolus</i> sp. L-374	19
<i>Caridina mariae</i>	21
<i>Trochilocharax ornatus</i>	23
Helt sort	25
Næste nummer af Dansk Akvarie Blad	28
DAU kalender	29
Foreningssiderne	30

Forsidebilledet

Melanotaenia praecox .

Foto: Tonny Brandt Andersen

DANSK AKVARIE UNION

Formand: Rasmus Hurup Hansen, Vejle Akvarieforening.
 Kasserer: Tonny Brandt Andersen, Københavns Akvarieforening.
 Bestyrelsesmedlem: Kjeld Fihl Madsen, Randers Akvarieforening.

Internet: www.danskakvarieunion.dk
 Facebook: Dansk Akvarie Union.
 E-mail: formand@danskakvarieunion.dk

Melanotaenia praecox, han med røde kanter i finnerne.

Melanotaenia praecox.

Tekst og fotos: Tonny Brandt Andersen [Vejle Akvarieforening](#).

Melanotaenia praecox blev videnskabeligt beskrevet i 1922 af Weber & de Beaufort under navnet *Rhombatractus praecox*. I mange år kendte man kun til denne art ud fra de 31 eksemplarer der blev fanget i 1920. I mange år var det umuligt at besøge denne fisks naturlige levested, som var lukket for

udlændinge i en længere periode. Dr. Gerald R. Allen fortæller i sin bog om hans overraskelse over fiskens farver, da han så den i live for første gang i 1991. Året efter lykkedes det efter mange forhandlinger Heiko Bleher at få tilladelse til en ekspedition til Mamberamo med det formål at indsamle fisken.

Navnet Heiko Bleher bør mange akvarister have stødt på i den tid de har haft akvarium, og jeg syntes det er på sin plads lige, at præsentere Heiko Bleher, han har ikke sin interesse fra fremmede. Han er en spøjss personlighed, og hvis ikke det skulle lykkedes ham at genfinde *Melanotaenia praecox*, så ved jeg snart ikke hvem der skulle. Heiko's

morfar var Adolf Kiel, som var en pioner indenfor det moderne akvarium. Han etablerede verdens største plante- og prydafiskefarm i Frankfurt i 1900. Heiko's mor var Amanda Flora Hilda Bleher som var limnolog og eventyrer. Limnologi er læren om søer og vandløb, og Amanda Bleher har indsamlet mange nye plante- og fiskearter. Allerede da Heiko var 4 år var han med mor til Ækvatorialguinea på indsamlingsrejse. I en alder af 7 år rejste han med sin mor til Brasilien hvor de senere bosatte sig nær Rio De Janeiro. I 1964 etablerede Heiko eksportfirmaet "Aquarium Rio", hvorfra han blandt mange eksporterede den rødnesede tetra, som var den første fisk der kom til at bære hans navn, *Hemigrammus bleheri*. Siden er mange fisk blevet opkaldt efter hans familie, således også *Hyphessobrycon amandae*, som er opkaldt efter hans mor.

Nå, det lykkedes altså denne akvaristiske personlighed at få adgang til det nordlige Irian Jaya med det formål at insamle fisk. Hvis man vil læse om Heiko's tur til Irian Jaya, skal man have fat i tidsskriftet Aqua Geographia nr. 1/1994, hvor han skriver om turen. De indsamlede fisk dannede grundlag for den akvariestamme, som vi har i hobbyen i dag.

Papua Ny Guinea er kendt for mange flotte arter af regnbuefisk. Vi kender også Australien for mange arter af Regnbuefisk. Det skyldes at de to områder for mange år siden var landfaste med hinanden.

Min interesse for regnbuefiskene kom i forbindelse med et foredrag i Dansk Cichlide Selskab hvor Jan Rottwitt og Kaj Andersen fortalte om Regnbuefisk. Jeg kunne have repræsentanter fra *Melanotaenia* slægten sammen med mine små mellemamerikanske cichlider. Jeg blev kontaktperson for Skandinavisk Regnbue- og Gobi Selskab og det tyske tilsvarende, i en periode i 1990'erne. Jeg husker også glæden ved, at se den robuste og flot farvede Neonregnbuefisk for første gang. Det var under dette danske navn den blev introduceret dengang. Nu kan man se på Fisbase, at den er blevet tildelt et dansk navn mere, nemlig Diamantregnbuefisk, hvilket ikke var nødvendigt.

Neonregnbuefisken hører til mellem de mindre arter i slægten. En han bliver vel 6 cm og en hun 5 cm. Hannen har en noget højere kropsform end hunnen. Hele kroppen er skindende blå og så omkranses den af røde finner hos hannen. Nogle hunner kan også have røde finner, men for det meste er hunnerne lidt gule eller blege i finnerne. Jeg forstår godt nogles overraskelse, når der i førstegangs beskrivelsen af fisken står, at den

er brun på overkroppen og hvidlig på underste del af kroppen.

Hun med gule finner med hvid søm.

Melanotaenia praecox, han.

Da jeg købte Akvarie West i år 2000, var forretningen også kendt for regnbuefisk, og det fortsatte jeg selvfølgelig med, så en stor del af mine oplevelser med regnbuefisk har jeg fra forretningen og så hvad jeg hørte fra kunderne. *Melanotaenia praecox* var en del af det faste sortiment. Da jeg flyttede fra København til Vorbasse, tog jeg alle de gamle akvarier med. De bar præg af, at være brugt i 15 år, men de holdt vand. Hvordan enkelte akvarier kunne have løse siliconstrimler, uden at der kom vand på gulvet, er mig stadig en gåde, men det har nok noget med held at gøre. Min mærkeligste oplevelse med *Melanotaenia praecox* var alligevel, da jeg fandt en fisk med en siliconstrimmel hængende ud af gatåbningen. Den havde

åbenbart spist af strimlen, men glemt at bide den over, for et lille stykke hængte stadig ud af munden. Jeg fandt hurtigt mit kamera og tog et foto. Nogle dage efter var siliconen passeret gennem fisken, og fisken havde det godt.

Siliconstrimmel på vej gennem fisken.

En af mine venner, som var kunde i forretningen, havde anskaffet sig en lille flok *Melanotaenia praecox*. Han havde et akvarium med masser af fintløvede planter. Javamos er perfekt til dette. En dag fjernede han de voksne fisk fra akvariet, og lod akvariet stå et stykke tid, med planterne i. Da han skulle bruge akvariet igen, opdagede han at akvariet var fyldt med små unger af *Melanotaenia praecox*. Det passer fint sammen med et foredrag jeg har hørt om Regnbuefisk af Harro Hieronimus. Han fortalte om *Melanotaenia* slægten at de leger over flere døgn i fintløvede planter. Hunnen afgiver altså en portion æg hver dag i en periode, så en nem måde, at få unger på er, at fjerne de voksne. Da vi havde foreningen Skandinavisk Regnbue- og Gobi Selskab, fik vi også nye arter tilsendt i små plastikbøtter med legemateriale og æg. Ligesom vi kender det fra Killifisk hobbyen. Der er bare den forskel, at regnbuefiske æggene med stor sandsynlighed nåede at klække undervejs fra

Australien eller Tyskland. Min ven i Herning, havde ikke gjort noget ved vandværdierne, så det må siges at være en nem fisk at gøre tilfreds. I bøger kan man læse at den skal holdes på 22-28°C. Levestederne i naturen er typisk små bække med klart og hurtigflydende vand, med temperatur nær 27°C og pH 6,5. Temperaturen i naturen svinger nok en del med årstiden.

Melanotaenia praecox er en fredelig fisk, og kan sagtens passe ind i selskabsakvarier. Selv om *Melanotaenia praecox* ikke er en af de store arter, så vil jeg anbefale et akvarium på over 80 cm i længde, og så at man anskaffer sig en lille flok. De er ikke besværlige at fodre. De spiser det meste. I forretningen brugte jeg mest Tetra Rubin til fiskene, undtagen fisk med særlige krav. En gang imellem fik de også frostfoder. Det skete gerne når et parti frostfoder havde en kasse hvor det yderste lag af foderplader var ved at tøjle op. Så var der fest. Som akvarist i København benyttede jeg hovedsagelig frostfoder, med et supplement af tørfoder.

Lars-Olof Arvids fortæller i Akvariebladet at da han flyttede et par neonregnbuefisk over i

legeakvariet varede det ikke længe før de legede blandt planterne. Han skriver også at de kan lege i stime, men fordi de er ægrøvere, så får man ofte et bedre resultat med et enkelt par. Han havde sine fisk i legeakvariet i en uge, og dagen efter han flyttede dem tilbage til selskabsakvariet så han de første unger. Lars-Olof brugte Liquifry til at skabe infusorier den første tid, indtil ungerne blev store nok til at tage *Artemia*. Lars-Olof kunne stadig efter 10 dage finde uklækkede æg i planterne, hvilket også passer overens med en artikel han havde læst i Akvariet nr. 2/1997, hvor det nævnes, at selv om æg var lagt samme dag, så kunne der være forskel på klækketidspunktet med op til 3 uger.

Melanotaenia praecox, hun.

Literatur:

Lars-Olof Arvids, Akvariebladet 1999-289.
Eddy Derijst, Check-list of Rainbowfishes.
Hans Gonella, Regenbogenfische.
Gerald R. Allan, Rainbowfishes in Nature and in the Aquarium.
Gerald R. Allen & Norbert J. Cross, Rainbowfishes of Australia and Papua New Guinea.

Dansk Akvarie Union - Danske førstegangso opdræt.

Melanotaenia praecox, han med røde kanter i finnerne.

Telmatherina bonti.

Tekst: Per Madsbøll [Alssund Akvarieforening](#)

Fotos: Tonny Brandt Andersen [Vejle Akvarieforening](#)

Og hvad er så det for en fisk, må ærlig indrømme, at jeg aldrig havde hørt om den, inden formanden for IG-BSSW Daniel spurgte om det evt. kunne have min interesse.

bestilte 20 stk., hannerne er helt gule og hunnerne er grå, og så er der en anden fordel ved fisken og det er at den ikke bliver så stor omkring 6 cm.

Daniel var på besøg hos en af hans mange bekendte nede i Tyskland, som opdrættede dem, jeg fik tilsendt en bette film med fisken. Den så meget spændende ud, hvorfor jeg

Telmatherina bonti stammer fra det Centrale Sulawesi, fisken jeg har, er fanget ved Laroea.

Det med sted navne har jeg ikke interesseret mig meget for, men her er sted navnet vigtig, for slår man navnet op på fisken uden sted

navnet, kommer der billeder af fisk op, der ligner den jeg har, men ikke er gule, men skriver man så sted navnet efter fiske navnet, så kommer den gule fisk frem på nettet.

Er tæt i familie med regnbuefiskene, tyskerne kalder dem "Ährenfische" tror ikke vi har et dansk navn for dem.

Nå ja, fik lavet en aftale med Daniel, om hvornår fiskene, som han havde medbragt fra sin bekendt, kunne hentes.

Min gode bekendt Morten og jeg startede ud hjemme fra en lørdag og kørte mod Kiel, hvor Daniel bor.

Vi nåede Kiel omkring kl. 12, desværre var Daniel ikke hjemme, men hans kæreste lukkede os ind, og vi fik lov til at se Daniels meget spændende fisk, inden vi fik udleveret vores fisk pakket i 2 poser med 10 i hver, den ene pose skulle Morten have.

Så gik turen videre, Morten havde aldrig set Zoo Knutzen i Kiel, jeg har besøgt forretningen for nogle år siden med Alssund Akvarieforening. Da var det en af de forretningen, jeg gerne vil fremhæve, men desværre blev jeg lidt skuffet denne gang. Nå, så gik turen videre til fiskebørs i Neumünster, det er ikke den største der findes, men den er meget hyggelig, jeg fik kun købt nogle planter, og Morten nogle

Melanotaenia boesemani til fornuftige penge. Herefter gik turen hjemover.

Vel hjem kommet blev fiskene sat i et ca. 30L's akvarie, som jeg havde gjort klar til fiskene. I akvariet er der et HMF filter, men ikke meget strøm, og så er der hængt en mop ned i akvariet, temperauren er omkring 24°C. Vandet er almindeligt hanevand cirka 18 GH og pH 7,6.

Jeg skrev til Daniel og takkede for fiskene, han skrev tilbage, at der nok kun gik en uge, inden der var æg.

OK, så var det bare at vente, fiskene blev fodret godt med sorte myggelarver, men der gik 14 dage inden jeg så de første æg, der gik yderligere cirka 7 dage inden jeg tømte moppen, hvor der hang en del æg.

1. Forsøg, pillede æggene af moppen og lagde dem i en af mine 3 L's bolsjer kasser med vand fra yngleakvariet. Der blev tilsat lidt antiskimmel middel og en luftslange, som gav lidt cirkulation. Jeg gjorde det på den samme måde, som jeg klækker *Corydoras* æg med succes på. Der gik ikke mange dage så var æggene skimlet.

2. Forsøg, efter yderligere en uge, tog jeg hele moppen, som indeholdt godt med æg, ud og over i en bolsje kasse med vand fra akvariet. Tilsatte så lidt antiskimmel middel og en luft slange, som sørgede for lidt cirkulation. Efter ca. 14 dage klækkede der 15-20 styk unger, og så ikke flere. Ok, det var måske ikke den helt rigtige metode at klække dem på. Ungerne som var klækket begyndte jeg straks at fodre med banan infusurier, ungerne er meget små, kunne ikke se om de spiste af infusurierne, men de overlevede de første par døgn, så de måtte have spist. Ungerne som klækker har ingen blommesæk, ikke som de fleste andre fisk jeg har ynglet med, derfor skal de fodres fra dag et.

3. Forsøg, igen gik der en uge, hvorefter jeg tog moppen ud, igen var der godt med æg mellem 50-75 styk. Denne gang fyldte jeg frisk postevand i en bolsje kasse, med samme temperatur som i yngle akvariet. I dette vand blev hele moppen lagt blot med en luft slange, som gav lidt cirkulation, jeg undlod at tilsætte antiskimmel middel. Det viste sig

efter 7-10 dage at det var måden at få yngle af *Telmatherina bonti*, i løbet af de næste 7 dage kom der rigtig godt med unger. Hvor mange der var, er næsten umulig at tælle, men der var mange.

Har nu lavet 3 kuld, så nu er jeg stoppet med at yngle med fisken.

Jeg skriver artiklen, da jeg ikke rigtig har kunnet finde noget litteratur om fiskens ynglefærd. OK, det kræver lidt tålmodighed, men så bliver man også lidt gladere når det lykkes.

Nu er det blot, at vente til ungerne bliver store. Der skal lige nævnes, at unger vokser ekstremt langsomt.

Vejle Akvariemesse 2026

**1485 m2 med alt
til akvariehobben.**

21.-22. februar 2026
Bredsten hallerne, Skolevænget, 7182 Bredsten

Aalborg Akvarieforening

Invitation til 82-års fødselsdag

Lørdag den 13 september 10-14 vil det glæde os at se interesserede til fødselsdag og indvielse af vores nyrenoverede lokaler på Forchammersvej 21, 9000 Aalborg.

Aalborg akvarieklub blev stiftet den 13 september 1943 og med indvielsen af vores nye lokaler er vi klar til at tage hul på et nyt kapitel af klubbens lange historie.

Dagens program

Kl. 10.00 Åbning af de nyrenoverede lokaler ved borgmester Lasse Frimand Jensen

Kl. 11.00 Mød nogle af vores medlemmer som fortæller historier om klubbens fisk

Kl. 12.00 Vi byder på pølser med brød og fadøl.

Kl. 13.00 Foredrag

Kl. 14.00 Kaffe og kage og udtrækning af lotteri

Kl. 15.00 Tak for i dag.

Håber at se jer til en festlig dag

Peter Vinther

Formand

Aalborg akvarieklub af 1943

Media Luna.

Media Luna, San Luis Potosi, Mexico

Tekst og foto: Kai Qvist, Poecilia Scandinavia.

Media Luna, som er et tidligere vulkansk krater, ligger i Rio Verde-dalen i staten San Luis Potosi, Mexico, og rummer en af de mest imponerende biotoper i regionen. Beliggende blot få kilometer fra byen Rio Verde, der har en befolkning på omkring 50.000, tiltrækker dette område naturentusiaster, forskere og ikke mindst dykkere, der øver sig i det varme vand.

Systemet er opdelt i tre hovedbiotoper: hovedkilden, en naturlig kanal og tre

menneskeskabte drækanaler. Hovedkilden strækker sig over ca. 100 gange 100 meter med en dybde på op til 35 meter, mens den naturlige kanal forgrener sig østpå over en kilometer med en bredde på omkring 20 meter. I de kunstige kanaler finder man en blanding af mudder og fint sand, der skaber ideelle leveforhold for de mange arter, der kalder området hjem.

I Media Luna-systemet lever der en række fiskearter, herunder den almindelige *Astyanax mexicana* og *Poecilia mexicana*, *Herichthys carpintis*, og *Herichthys labridens*. Et særligt interessant fund er *Herichthys bartoni*, en cichlide-art, der er endemisk for Rio Verde-dalen og som er listet som truet af IUCN. Derudover kan man finde *Poecilia latipunctata*, killi-fisken *Cualac tessellatus*, goodeiden *Ataeniobius toweri*, og *Gambusia*

atrora. Det er værd at nævne, at den invasive art *Oreochromis sp.* er blevet introduceret til systemet, muligvis tilføjet fra en nærliggende Tilapia-farm.

Media Luna-systemet huser også en række andre vandlevende arter som skildpadden *Trachemys scripta elegans*, snegle, muslinger og krebs. Den frodige vegetation, domineret af åkander og buske, der vokser ud i vandet, tilføjer ikke blot skønhed til området, men fungerer også som livsvigtige levesteder for fiskene.

Det unikke ved Media Luna, og hvad der gør stedet så fascinerende, er dets evne til at genoprette sig selv. Selvom kanalerne årligt renses for mudder, hvilket midlertidigt kan påvirke fiskebestanden, viser undersøgelser, at naturen hurtigt genfinder balancen med en bemærkelsesværdig reproduktion af fiskearterne inden for få måneder.

Historien om Rio Verde-dalen strækker sig langt tilbage, og der er fundet skelettet af en mammut i området, der vidner om det rige dyreliv, der har eksisteret her. I hovedkilden kan man se rester fra denne tid, hvilket skaber en fascinerende kombination af fortidens historie og nutidens biodiverse liv.

Media Luna-systemet er derfor et skønt sted for naturentusiaster og biologer, der ønsker at observere et væld af arter i deres naturlige habitat, fra farverige fisk til imponerende skildpadder og frodig vegetation. Området bidrager såvel til den lokale biodiversitet som til bøndernes landbrug, der, takket være de menneskeskabte drænkkanaler, kan udnytte vandet til deres afgrøder.

I takt med at menneskelig aktivitet fortsætter med at påvirke miljøet, understreger Media Luna System vigtigheden af beskyttelse og bevarelse af naturens skønhed og mangfoldighed i Mexico. Det er et fantastisk eksempel på, hvordan natur og menneskeliv kan sameksistere og trives sammen.

Poecilia Scandinavia - Efterårsmøde i Middelfart

Lørdag d. 25. oktober 2025.

Tidsrum: kl. 12:00 - 17:30.

Indhold: spændende oplæg, auktion, fiskesnak og hygge.

Sted: Naturcenter Hindsgavl, Galsklintvej 2, 5500 Middelfart, Danmark

Tilmelding: Online på www.poecilia.org

Naturcenter Hindsgavl i Middelfart danner ramme for mødet, som vil byde på to foredrag, auktion og fiskesnak. Prisen for deltagelse er 150 danske kroner, og medlemskab af Poecilia er ikke et krav. Med i prisen er en frokostsandwich, kaffe/te og kage. Øl og vand kan tilkøbes, hvis det ønskes. Auktionen vil udelukkende omfatte naturformer af ungefødere, og 50% af salgsprisen tilfalder Poecilia som medfinansiering af mødet.

Foredrag 2 x Michael:

Michael Jensen, kendt fra utallige YouTube videoer med smukke og frodige akvarier, vil fortælle om sin måde at holde akvarier- og levendefødende fisk på - og om at være blogger og Youtuber.

Michael Winther, mangeårigt medlem af Poecilia, vil fortælle om sine erfaringer med de små farverige arter i slægten Characodon. Michael vil også komme ind på den nylige revision af slægten.

Pyrrhulina spilota.

Pyrrhulina spilota.

Tekst og fotos: Frank Schäfer.

Tetraerne, der tilhører slægten *Pyrrhulina*, kombinerer fordelene ved to grundlæggende grupper af prydfisk. Den første gruppe er stimefisk, der altid er synlige og kun svømmer i åbent vand: tetraer og barber. Den anden

gruppe har en fascinerende adfærd og tager sig af ynglen: cichliderne og labyrintfiskene.

En af de mest attraktive arter af *Pyrrhulina* er *Pyrrhulina spilota*. Vi var endnu engang i stand til at importere den fra Peru. Hannerne af de op til 7-8 cm lange arter kan let skelnes fra hunnerne. Hannerne har sølvfarvede skæl i den første tredjedel af kroppen og en kontrasterende markeret gatfinne. Begge dele mangler hos de mindre hunner.

Normalt opfører *Pyrrhulina spilota* sig som "almindelige" tetraer og svømmer i åbent vand. De foretrækker den øverste tredjedel af vandsøjlen, men kan findes overalt i akvariet. Som de fleste tetraer lever de med glæde af enhver form for almindelig

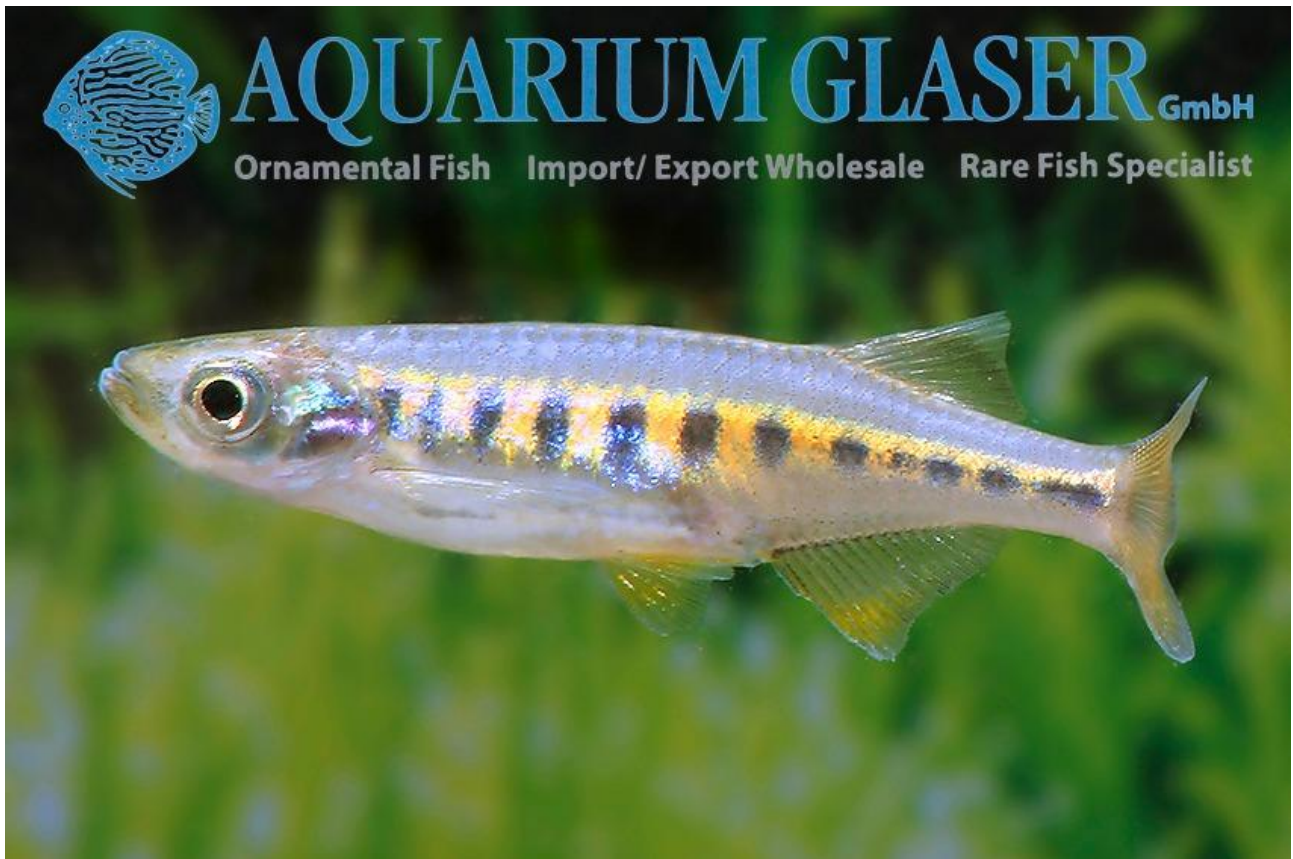
fiskefoder - selv tørret foder - og beskadiger ikke planter. Indtil videre minder deres adfærd meget om andre tetraer.

Men når ynglesæsonen kommer, ændrer alt sig. Nu optager hannerne territorier, helst

omkring en plante med brede blade, men hvis dette ikke er tilgængeligt, kan en sten eller en rod også bruges. For det er dette substrat, fiskene gyder på. De fleste tetraer er ægspredere, der slet ikke tager sig af deres yngel. I modsætning til dem producerer *Pyrrhulina* en ret kompakt yngel, der ligner yngel fra en cichlide meget. Hos *Pyrrhulina* tager hannen sig alene af æggene, ligesom hos labyrinthfisk. Og det er meget alvorligt! Mulige akvariekammerater skal passe godt på ikke at komme for tæt på gydestedet! Når afkommet klækkes og forlader bladet, er hannens arbejde gjort, og den vender tilbage til en almindelig tetras adfærd.

Inlecypris auropurpureus.

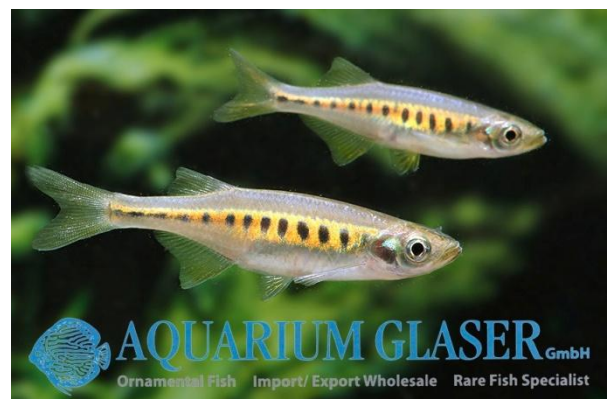
Inlecypris auropurpureus.

Tekst og fotos: Frank Schäfer.

Inle-søen i Burma har en høj andel af endemiske fiskearter, det vil sige dem, der udelukkende findes der. En af disse er *Inlecypris auropurpureus*, en *Danio* med lodrette striber på et gyldent bånd. Antallet og formen af striberne er en smule forskellig fra individ til individ. *Inlecypris* er tæt beslægtet med malabar-danioen (*Devario*), og slægten er endda til tider blevet erklæret et synonym for *Devario*; dog er de fleste forskere i øjeblikket ikke enige i dette.

Inlecypris auropurpureus er meget lidt krævende med hensyn til akvariepleje. Det er en meget fredelig stimefisk, der bør holdes i akvarier, der ikke er for små, så dens svømmeevner fuldt ud kan udnyttes. Artens

maksimale længde er 8-10 cm, men dyr over 5 cm i længden findes sjældent i naturen.

Vandet i Inle-søen er hårdt, og pH-værdien er let basisk (den centrale del af søen: pH 7,6-8,8, biflod til søen: pH 7,1-7,2).

Vandtemperaturen i løbet af dagen ligger i intervallet 21,3-28,8°C, lufttemperaturen kan svinge mellem 5°C (minimumstemperatur) og 38°C (maksimumstemperatur) (alle data ifølge: Khaung et al., 2021). *Inlecypris* kan og bør derfor holdes i almindeligt postevand; for mange arter fra Inle-søen har det også vist sig

at være en god idé ikke at opvarme akvariet til tider, det vil sige at holde dyrene ved stuetemperatur (18-22°C). Dette har en positiv effekt på immunsystemet.

Et godt flagefoder fungerer som en basiskost; dyrene går amok efter nærfoder (f.eks. *Drosophila*) og sorte myggelarver. Sådant foder bør gives, når det er muligt. Dyrene vil takke dig med klare farver og livlighed. Kønnene hos *Inlecypris auropurpureus* adskiller sig hovedsageligt med hensyn til kropsform, hunnerne er noget lysere i farven og rundere i maveregionen. De er produktive gydere; gydningen finder sted på eller i nærheden af fine planter. *Inlecypris* praktiserer ikke yngelpleje.

Panaqolus sp. L374.

Panaqolus sp. L374.

Tekst og fotos: Frank Schäfer.

Der findes adskillige tigerplecoer af slægten *Panaqolus*. Den første L2 blev importeret fra Rio Tocantins og introduceret i 1988 i den allerførste "L-malleartikel" i Datz. I 1992 blev LDA1 fra Rio Negro tilføjet, som fik det ekstra L-nummer 169 i 1994. Tigerplecoen præsenteredes i 2001 som LDA64 og lidt senere (2002) igen som L306. Den kommer fra Takutu-floden i grænseområdet mellem Guyana og Brasilien; denne art er den eneste, der er blevet videnskabeligt undersøgt til dato. Den fik navnet *Panaqolus clausellifer* i 2016. Tigerplecoer fra Rio Anapu i Brasilien fik to L-numre. L374 kommer fra dens øvre løb og L403 fra dens nedre løb. De modtog

deres L-numre i 2004 og 2006. Vi modtog dyr, der visuelt ikke kunne skelnes fra L374, i 2014 med lokalitetsbetegnelsen "Alto Nhamunda".

Rio Nhamunda danner grænsen mellem staterne Amazonas og Pará. Næsten alle kendte lokaliteter af tigerplecoer er derfor i staten Pará i Brasilien, den eneste undtagelse er *Panaqolus claustrifer*.

Der findes to etablerede akvariestammer af L374; arten importeres næsten aldrig som vildfanget fisk. Den første akvariestamme stammer fra dyr importeret af Jens Gottwald i 2003, den anden fra en stamme importeret af Transfish i slutningen af 2003. De to stammer adskiller sig en smule i farve, idet den såkaldte Gottwald-stamme har mere orange i sin farve, mens Transfish-stammen er noget mere grålig. Begge bevarer deres kontrastfarve selv i alderdommen. Dyrene når en længde på 13-15 cm.

Alle tigerplecoer er nemme at passe. De kræver rent, kimplattigt vand, som ikke bør være for hårdt og let surt. Vandtemperaturen kan variere fra 25-29°C. Alle *Panaqolus* har brug for blødt træ som en grundlæggende fødekilde og kan desuden fodres med alle slags grøntsager. Enhver almindelig prydskisefoder accepteres også, men man skal bare være forsigtig med, at de specialiserede træædere med deres meget lange tarme ikke får for meget af det, da der ellers kan være alvorlige fordøjelsesproblemer. Kun én art tigmalle bør holdes pr. akvarium, ellers kan de krydse. De er typiske huleopdrættere med en fædrefamilie.

Dansk Akvarie Union - Opdrætskonkurrencen

Caridina mariae (Neocaridina sp. Tiger).

Tekst og fotos: Frank Schäfer.

Tiger rejer var blandt de første dværgrejer, der blev en del af hobbyen for omkring 30 år siden. Dengang var de stadig blot nummererede, "Tigeren" var *Caridina* eller *Neocaridina* sp. V. Kun specialister kan afklare dværgrejerens slægtstilhørsforhold, der er ingen genkendelige karakteristika på

levende dyr. I 2015 gav Klotz & von Rintelen endelig tigerejerne sit nuværende videnskabelige navn, *Caridina mariae*. Dyrenes oprindelige hjem, som er op til 3 cm lange (hannerne forbliver mindre), er Guangdong-provinsen i Kina.

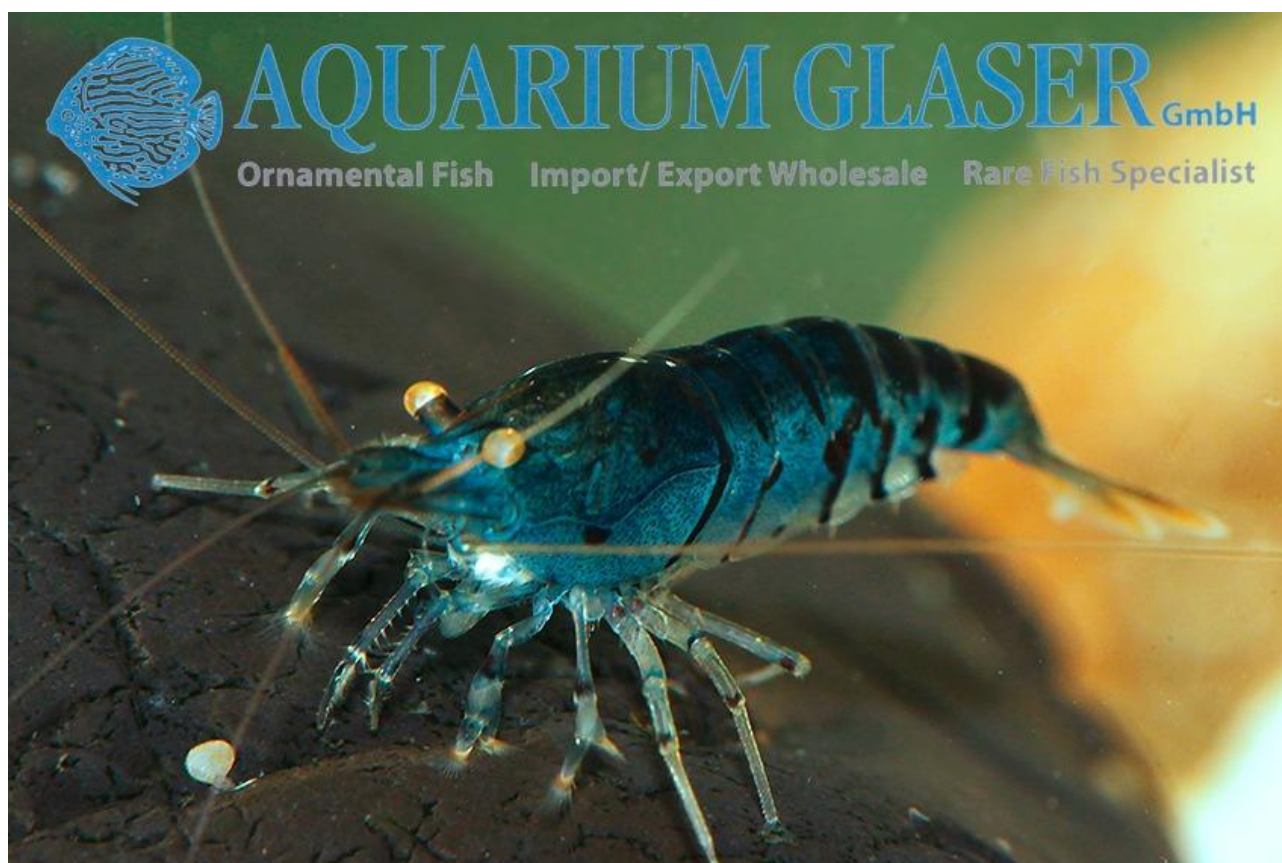
Den vilde form er gråbrun gennemsigtig med de karakteristiske sorte tigerstriber. De første mutanter dukkede snart op i akvariet, og i dag ses den vilde form næsten aldrig i hobbyen. Farverige dyrkede former har erstattet dem. Disse inkluderer en blåfarvet mutant med gule øjne. Under akvarieforhold krydser mange arter af dværgrejer, hvilket resulterer i en konstant strøm af nye farvevarianter. Hvis du lægger vægt på rendyrkning, bør du derfor kun holde én rejeart pr. akvarium.

I naturen er vandet ekstremt blødt, men under akvarieforhold er en vis hårdhed (3-4° KH) mere gunstig, da pH-værdien ellers bliver ustabil. Derudover bør vandtemperaturen ikke stige over 25°C, i hvert fald ikke

permanent. Ved stuetemperatur (18-22°C) er dyrene livlige og formerer sig rigeligt. 20-40 æg pr. kuld er normalt, ungerne generes ikke af forældrene og lever straks som miniatureversioner af mor og far. Tigerrejer er vækstspisere, men spiser gerne stort set alt almindeligt prydskfoder. Man skal dog være opmærksom på, at proteinindholdet ikke er for højt. Døde blade (bøg, eg, cattapa osv.) bør altid være tilgængelige som fødekilde i ethvert akvarium for dværgrejer.

Litteratur:

Klotz, W.; von Rintelen, T. (2014). At "være" eller ikke at være - om nogle prydrejer fra Guangdong-provinsen, det sydlige Kina og Hong Kong SAR, med beskrivelser af tre nye arter. Zootaxa. 3889(2): 151-184.

Caridina mariae.

Trochilocharax ornatus.

Trochilocharax ornatus

Tekst og fotos: Frank Schäfer.

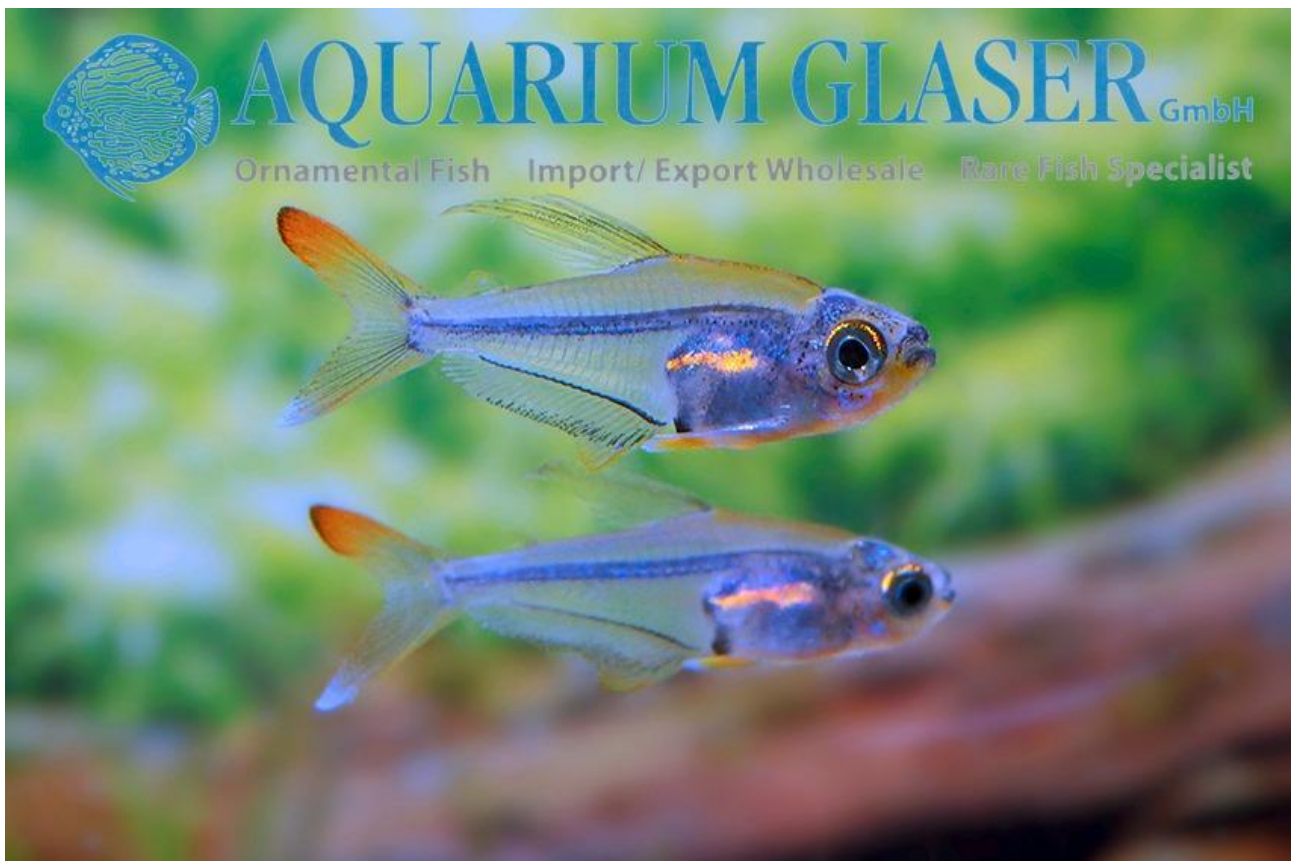
Vi var i stand til at importere denne søde dværgtetra fra Peru for første gang i april 2003. Siden da er det lykkedes os at importere den fra tid til anden. Fisken blev oprindeligt foreløbigt kaldt "*Heterocharax* sp. - Orangetinnetetra" eller "Kolibritetra", undertiden også omtalt som "*Tyttocharax* sp.". A. Zarske beskrev arten

videnskabeligt i 2010 som *Trochilocharax ornatus* og skabte også en ny slægt til den. Afhængigt af belysningen glimter de knap 2 cm lange juveler blå eller er gennemsigtige. Denne dværgtetra er ekstremt livlig og har indtil videre vist sig at være nem at holde. Hannerne og hunnerne er meget lette at skelne, da hannerne har en aflang rygfinne og farvede bugfinner. Den maksimale længde af disse dyr er mindre end 2 cm (eksklusive halefinnen), hannerne er betydeligt større end hunnerne. Kolibritetraerne er tilpasningsdygtige med hensyn til nærliggende fødeindtagelse og kemiske vandforhold. Enhver almindelig prydfiskefoder af en passende størrelse accepteres let. De ignorerer andre fisk og planter.

Interessant nok har disse tetraer intern befrugtning. Det er endnu ikke klart, hvordan de gør det, men hunnerne lægger befrugtede æg på

planteblade og rødder uden tilstedeværelse af hanner; selvfølgelig skal de først holdes sammen med hanner. Bortset fra ungernes lille størrelse giver avl ingen særlige vanskeligheder.

Leksikon: Heterocharax: betyder "afvigende Charax". Charax er en anden slægt af characin. Trochilocharax: efter det videnskabelige ord for "kolibri", Trochilidae, som igen er afledt af det oldgræske ord "trochilos", som blev brugt af Aristoteles om en lille fugl. Charax er en anden tetra-slægt. ornatus: latin, betyder "pyntet". Tyttocharax: oldgræsk, betyder "lille charax". Charax er en anden slægt af characin.

@quarium -
Danmarks akvarie ugeblad
 Hver uge til dig gratis og uforbindende
 Skriv til **ib.aquarium2@gmail.com**
 med navn, e-mail-adresse og (gerne) bynavn

TV holdet og os under optagelserne i min dagligstue.

Helt sort.

Tekst og fotos: Tonny Brandt Andersen www.danskakvarieunion.dk

Tonny Brandt Andersen og Melvin Kakooza.

Telefonen ringede. God dag, er det Tonny Brandt Andersen fra Dansk Akvarie Union. Jeg ringer fordi vi laver en udsendelse for TV2. Det var cirka sådan samtalen startede. Det næste lød både spændende og sjovt.

Kender du noget til, at fisk kan skifte køn, og kunne du tænke dig, at medvirke i et tv program om emnet. Vi arbejder nemlig med et tema til næste sæson af "Helt sort" med Melvin Kakooza, kender du udsendelsen. Mit svar kom med det samme. Ja, jeg kender

udsendelsen og dens sjove vinkler på ting vi gør. Ja, jeg vil gerne medvirke.

Melvin Kakooza og Merete Skytte.

Jeg kunne godt se, at jeg var nød til at forberede mig. Jeg kontaktede en ven på Naturhistorisk Riksmuseum i Stockholm med et par spørgsmål, og fik hurtigt en videnskabelig undersøgelse omkring nogle afrikanske cichlider. Jeg havde i forvejen kendskab til flere saltvands- og ferskvandsfisk der kan skifte køn. Jeg havde ikke selv nogle af de arter hjemme, så jeg var på udkig efter dem. Skal man på tv, må man også kunne vise fisken i bevægelse.

Apistogramma nijsseni, han.

Heldet var med mig. Jeg købte *Apistogramma nijsseni* på Vejle Akvariemesse af TP Discus. Hos Neonfisken i København fik jeg i forbindelse med et foredrag i Københavns

Akvarieforening købt nogle *Maylandia lombardoi*. Klovnfisken er en saltvandsfisk, så den sprang jeg over. Den er der også mange der kender fra tegnefilmen "Nemo". En fisk jeg gerne ville have var *Crenicara punctulata*, men det er mange år siden jeg sidst har set den i handelen. Den dukkede pludselig op på Tropelands lagerliste, så jeg måtte en smut til Skanderborg. Her fik jeg lidt flere *Apistogramma nijsseni*, og så skulle jeg bare håbe på, at mine nye fisk hurtigt faldt til i mine akvarier.

Crenicara punctulata, han.

Maylandia lombardoi. Han og hun.

I ugerne op til det aftalte optagelsestidspunkt, havde jeg travlt med, at holde mine akvarier, så der kunne filmes gennem ruderne. Jeg syntes selv, at jeg kom i mål med rengøringen, og på dagen for optagelsen kom Merete Skytte fra Vejle Akvarieforening og hjalp mig med det sidste. Vi fik hængt sorte affaldssække op mellem akvarierne i

reolerne, så ikke lyset skinnede direkte ud i akvarierummet mod kameraet.

Melvin Kakooza og Thomas Jørgensen.

Jeg var også blevet spurgt, om jeg kunne arrangerer, at nogle af mine akvarievenner kunne deltage, så vi kunne få en samtale omkring et bord. Der var flere venner fra Vejle Akvarieforening, som kunne deltage, selv om det var sidst på eftermiddagen. Merete Skytte, Thomas Jørgensen, René

Møller Madsen, Michael Bøje Nielsen og jeg sad spændte og hyggesnakkede da tv-holdet ankom med alt deres udstyr.

Herefter fulgte et par timer med spændende samtaler, hvor Melvin nysgerigt spurgte ind til vores hobby. En del af tiden var jeg i akvarierummet og fortalte om mine fisk, og Melvin lavede nogle finurlige krøller og sammenligninger. Vi kender jo programmet, og er selvfølgelig spændte på at se hvad der kom ud af det. Spændingen bliver udløst i august måned hvor sæson 6 af Helt sort kan ses på TV2.

Temaet for det program vi medvirker i er køn og det er kun en lille del af programmet der handler om fisk, og det at mange fisk kan skifte køn.

Det blev selvfølgelig også til et par artikler om de nævnte fisk. Artiklerne finder du i Dansk Akvarie Blad nr. 1-2025.

Der sker noget når et filmhold kommer ind i ens stue. Ved spisebordet ses René Møller Madsen og Michael Bøje Nielsen.

Næste nummer af Dansk Akvarie Blad.

Materiale til næste nummer, skal være DAU i hænde senest 15. september 2025.

Dansk Akvarieblad nr. 4-2025 forventes udsendt i starten af 4. kvartal 2025.

E-mail: sekr@danskakvarieunion.dk

DAU's kalender.

Aalborg Akvarieforening 82 års fødselsdag.

13. september 2025 Forchhammersvej 21, 9000 Aalborg.

SKS Killishow 2025

13.-14. september 2025 Herlufmaglehallen, Ravnstrupvej 1, 4160 Herlufmagle.

Viborg Akvariemesse 2025

4.-5. oktober 2025 Viborg Gymnasium Hallen, Skaldehøjvej 12, 8800 Viborg.

Dansk Akvarie Union åben bestyrelsesmøde.

4. oktober 2025 Viborg Gymnasium Hallen, Skaldehøjvej 12, 8800 Viborg.

Poecilia Scandinavia – Efterårsmøde i Middelfart.

25. oktober 2025 kl. 12-17.30, Naturcenter Hingsavl, Galsklintbvej 2, 5500 Middelfart.

Akvadag syd 2025

25. oktober 2025 Damhaveskolen, Damhaven 13, 7100 Vejle.

Vejle Akvariemesse 2026

21.-22. februar 2026 Bredsten hallerne, Skolevænget 7, 7182 Bredsten.

DAU generalforsamling.

22. februar 2026 kl. 13.00 Bredsten hallerne, Skolevænget 7, 7182 Bredsten.

DAU årskrus 2025

Motivet er malawicichliden
Placidochromis phenochilus "Mdoka"
også kaldet "White lips".

Krus kan købes for 70,- kr. på vores
stand på forskellige messer.

Foreningssiderne.

Sjælland:

Avedøre Akvarieklub

Egedal Akvarie Forening
<http://www.3650fisk.dk/>

Holbæk Akvarie Klub
<https://www.akvarieklub.dk/>

Københavns Akvarieforening
<http://www.kobenhavnsakvarieforening.dk/>

Nivå-Kokkedal Akvarieklub
<http://nk-akvarieklub.dk/>

Storkøbenhavns Akvarie Klub
<http://www.kak.dk/>

Vestsjællands Akvarie- og Terrarieklub
<https://www.vatk.dk/>

Jylland:

Aalborg Akvarieforening
[Facebook](https://www.facebook.com/AalborgAkvarieforening)

Alssund Akvarieforening
<http://www.facebook.com/AlssundAkvarieforening>

Randers Akvarieforening
<https://randers-akva.dk/>

Vejle Akvarieforening
<https://vejleakva.dk/>

Viborg Akvarieforening
<https://viborg-akva.dk/>

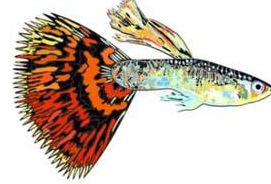

Aabenraa Akvarieforening
<https://aakvarieforening.dk/>

Aarhus Akvarieforening
<https://www.aarhus-akvarieforening.dk/>

Fyn:

Fyns Akvarieforening
[Fyns Akvarieforening](https://fyns-akva.dk/)

Specalforeninger:

Poecilia Scandinavia
<https://poecilia.org/>

Skandinavisk Killiselskab
<http://www.killi.dk/da/>

Dansk Akvarie Union - Danske førstegangso opdræt.